Повторні незалежні випробування

Теорія ймовірностей, ймовірнісні процеси і математична статистика

Приклад

В урні є білі та чорні кульки. Під подією A будемо розуміти подію появи білої кульки при послідовному діставанні кульок із урни. Ймовірність цієї події позначимо P(A)=p. Будемо вважати, що вона не залежить від того, в котрий раз ми дістаємо білу кульку. Щоб забезпечити таку незалежність, кожного разу будемо повертати кульку в урну і ретельно перемішувати кульки. Очевидно, протилежна подія \overline{A} — «поява чорної кульки» — буде мати ймовірність q=1-p. Визначити ймовірність $P_n(k)$ того, що у n випробуваннях біла кулька з'явиться k разів.

Приклад

Яка ймовірність $P_n(k)$ появи k разів герба при n послідовних підкиданнях симетричної монети за умови, що ймовірність появи герба в одному випробуванні дорівнює p?

Приклад

Яка ймовірність того, що з n новонароджених народилося k хлопчиків, якщо ймовірність народження хлопчика дорівнює p?

Означення

Випробування називаються **незалежними** стосовно деякої події A, якщо ймовірність цієї події в кожному випробуванні не залежить від результатів інших випробувань.

Означення

Серія повторних незалежних випробувань з одним із можливих результатів A або \overline{A} , у кожному з яких подія A має одну і ту саму ймовірність P(A)=p, називається **схемою Бернуллі**.

Простір елементарних подій кожного окремого випробування Бернуллі складається із двох подій $\Omega=\{A,\overline{A}\}$ $(A-\mbox{\em sycnix}), \overline{A}-\mbox{\em shear energy},$ а простір елементарних подій n незалежних випробувань Бернуллі містить 2^n подій.

Нехай здійснено n незалежних випробувань Бернуллі, в яких спостерігається поява події A. Яка ймовірність появи k разів події A у n випробуваннях, якщо ймовірність появи події A в одному випробуванні дорівнює p, а непояви — q=1-p? Шукану ймовірність позначимо через $P_n(k)$.

Нехай здійснено n незалежних випробувань Бернуллі, в яких спостерігається поява події A. Яка ймовірність появи k разів події A у nвипробуваннях, якщо ймовірність появи події A в одному випробуванні дорівнює p, а непояви — q = 1 - p? Шукану ймовірність позначимо через $P_n(k)$.

Формула Бернуллі:

$$P_n(k) = C_n^k p^k q^{n-k} = C_n^k p^k (1-p)^{n-k}$$

Теорема

Ймовірність того, що у n випробуваннях Бернуллі, у кожному з яких ймовірність появи події дорівнює p (0), подія настане <math>k разів і не настане (n-k) разів, дорівнює $P_n(k) = C_n^k p^k q^{n-k}$.

Наслідок

Сума ймовірностей $P_n(k),\ k=\overline{0,n},\ y\ n$ незалежних випробуваннях дорівнює одиниці, тобто

$$\sum_{k=0}^{n} P_n(k) = 1.$$

Найвірогідніше число «успіхів» у схемі Бернуллі

Теорема

Найвірогідніше число «успіхів» k_0 в n випробуваннях за схемою Бернуллі задовольняє умову $np-q \leq k_0 \leq np+p$. Якщо np+p — неціле, то ϵ одне таке значення $k_0 = [np+p]$, якщо np+p — ціле, то таких значень два $(np-q \ i \ np+p)$. Тут $[\cdot]$ — ціла частина числа.

Теорема (Гранична теорема Пуассона)

Якщо ймовірність появи події A в кожному з n незалежних випробувань за схемою Бернуллі рівна p і якщо для $n \to \infty$ $p \to 0$ так, що $np \to \lambda$ $(0 < \lambda < \infty)$, то

$$\lim_{n \to \infty} P_n(k) = \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda},$$

для будь-якого $k=0,1,2,\ldots$, де $P_n(k)$ — ймовірність появи k разів події A в n випробуваннях.

При великих $n\ (n>100)$ і малих $p\ (np<30)$ можна користуватися наближеними формулами (асимптотичними формулами Пуассона):

$$P_n(k) \approx \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda};$$

$$P_n(k_1 \le k \le k_2) = \sum_{k=k_1}^{k_2} P_n(k) \approx \sum_{k=k_1}^{k_2} \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda}, \qquad \lambda = np.$$

$$\left| \sum_{k \in M} P_n(k) - \sum_{k \in M} \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda} \right| < np^2,$$

де $M\subset\{0,1,2,\ldots\}.$ Зокрема, якщо M складається з одного числа k, то

$$\left| P_n(k) - \frac{\lambda^k}{k!} e^{-\lambda} \right| < np^2.$$

Теорема (Локальна теорема Муавра-Лапласа)

Якщо ймовірність p появи події A у кожному випробуванні стала і 0 , то для великих значень <math>n ймовірність $P_n(k)$ того, що подія A з'явиться у n незалежних випробуваннях k разів, обчислюється за наближеною формулою

$$P_n(k) pprox rac{arphi(x_0)}{\sqrt{npq}},$$
 якщо $x_0 = rac{k-np}{\sqrt{npq}},$

де
$$\varphi(x)=rac{1}{\sqrt{2\pi}}e^{-rac{x^2}{2}}$$
 — функція Гауса.

Основні властивості функції Гауса:

- $arphi^{10}$. Функція визначена на всій числовій осі, тобто для $x \in (-\infty; +\infty)$.
- $arphi 2^0$. Функція Гауса парна, тобто arphi (-x) = arphi (x).
- $\varphi 3^0$. $\max_x \varphi(x) = \varphi(0) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}}$.
- $arphi 4^0. \ arphi(x) o 0$ при $x o \pm \infty.$

Для обчислення $P_n(k_1,k_2)$ використовують інтегральну теорему Муавра-Лапласа.

Теорема (Інтегральна теорема Муавра-Лапласа)

Якщо ймовірність p появи події A в кожному випробуванні стала і $0 , то ймовірність <math>P_n(k_1,k_2)$ того, що подія A настане не менше k_1 і не більше k_2 разів, наближено дорівнює визначеному інтегралу

$$P_n(k_1,k_2)pprox rac{1}{\sqrt{2\pi}}\int\limits_{x'}^{x''}e^{-rac{z^2}{2}}dz,$$
 де $x'=rac{k_1-np}{\sqrt{npq}}$ і $x''=rac{k_2-np}{\sqrt{npq}}.$

Функція $\Phi(x)=rac{1}{\sqrt{2\pi}}\int\limits_0^x e^{-rac{z^2}{2}}dz$ називається функцією Лапласа.

$$\Phi(x) = \int_{0}^{x} \varphi(z)dz$$

$$P_{n}(k_{1}, k_{2}) \approx \Phi(x'') - \Phi(x')$$

Основні властивості функції Лапласа:

$$\Phi 1^0$$
. $\Phi(x)$ — непарна, тобто $\Phi(-x) = -\Phi(x)$.

$$\Phi 2^0$$
. $\Phi(0) = 0$.

$$\Phi 3^0$$
. $\Phi(x)$ зростає для $x \in (-\infty; +\infty)$.

$$\Phi 4^0. \lim_{x \to +\infty} \Phi(x) = \frac{1}{2}.$$

Ймовірність відхилення відносної частоти від сталої ймовірності

Знайдемо ймовірність відхилення частоти $W=\frac{m}{n}$ від сталої ймовірності p (0< p<1), тобто $P\left\{\left|\frac{m}{n}-p\right|\leq \varepsilon\right\}$, де $\Phi(x)$ — функція Лапласа.

Ймовірність відхилення відносної частоти від сталої ймовірності

Знайдемо ймовірність відхилення частоти $W=\frac{m}{n}$ від сталої ймовірності p (0< p<1), тобто $P\left\{\left|\frac{m}{n}-p\right|\leq \varepsilon\right\}$, де $\Phi(x)$ — функція Лапласа.

Теорема (Теорема Бернуллі)

Якщо у кожному з n незалежних випробувань подія A настає з ймовірністю $p\ (0 , то при досить великому числі випробувань <math>n$ з ймовірністю близькою до одиниці, відхилення відносної частоти появи події від її сталої ймовірності не перевищуватиме як завгодно малого наперед заданого числа ε .